
Wieliczka, st. 2, gm. loco, woj. małopolskie, AZP 104-57/2

Informator Archeologiczny : badania 33, 250

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Warstwy nie zawierały materiałów zabytkowych.

Odkryte cementowe słupy to ślady po ogrodzeniu, które otaczało badany teren. Natomiast odsłonięty bruk kamienny wskazuje, że badany teren był częścią większego podwórka. Ślady czarnego humusu i roślinności mają ścisły związek z uprawą ogrodową. Na podstawie wyników badań odkryte elementy ogrodzenia datować należy jako nowożytne (XIX-XX w.).

Materiały oraz dokumentacja są przechowywane w WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

WIELICZKA, st. 2, gm. *loco*, woj. małopolskie, AZP 104-57/2

- zamek nowożytny

Badania sondażowe, przeprowadzone w czerwcu, przez mgr Wojciecha Suderę („Triumwirat” Usługi Archeologiczne). Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy Wieliczka. Pierwszy sezon badań. Przebadano obszar 15 m².

Badania przeprowadzono przed planowaną rekultywacją miejsca, w ramach której w południowej części Międzymurza zamierzano obniżyć obecny poziom o około 1 m. W trakcie prac należało prześledzić i zadokumentować układ nawarstwień (m. in. XVIII - wieczny poziom użytkowy), aby podczas późniejszych prac budowlanych nie zniszczyć warstw wartościowych z punktu widzenia archeologii.

Założono dwa niewielkie wykopy o charakterze sondażowym: w południowym wewnętrznym narożniku murów oraz przy północnym krańcu muru, przy licu wewnętrznym.

Pierwotny układ nawarstwień został zaburzony w XIX w., zapewne w wyniku wielokrotnych prac remontowych przeprowadzanych na zamku przez Austriaków. Powyżej warstw XIX-wiecznych odnotowano poziom wkopów i nawarstwień XX-wiecznych. Niektóre z nich powstały w okresie kiedy Międzymurze wykorzystywane było jako ogród. Warstwa, którą zniwelowano podczas przygotowywania tego miejsca do rekultywacji, to gruzowisko powstałe w okresie remontu zamku w 2 połowie lat 70-tych XX w.

Dzięki wykopaliskom odkryto pęknięcie (po wewnętrznej stronie) muru w południowym narożniku, widoczne poniżej dzisiejszego poziomu gruntu. Przyczyną jego powstania jest słaba konstrukcja muru, dodatkowo osłabiana naporem mas ziemi.

W wyniku badań pozyskano niezbyt duży zbiór ceramiki datowanej na XIX i XX w., oraz kilka ułamków XVIII-wiecznych i późnośredniowiecznych. Oprócz tego wydobyto również: kafle piecowe, szklone płytki ceramiczne, gwoździe, dwa fragmenty przedmiotów szklanych i kilka grudek żużli. Wszystkie zabytki mieszczą się w przedziale czasowym XIX-XX w.

Witów, zespół klasztorny OO Norbertanów, gm. Sulejów, woj. łódzkie – patrz późne średniowiecze

WYSOCZKA, st. 15, pow. Poznań, woj. wielkopolskie, AZP 53-24/8

- punkt osadniczy ludności kultury łużyckiej
- punkt osadniczy z okresu wczesnego średniowiecza
- ślady osadnictwa z okresu późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Badania prowadził mgr Daniel Żychliński (autor sprawozdania) przy współudziale mgr Justyny Żychlińskiej oraz mgr inż. Jolanty Dereń-Pchulskiej. Prace finansowała Agencja Budowy i Eksploatacji Autostrad w Warszawie. Badania podjęto w związku z planowaną budową autostrady A2, której przebieg kolidował z obszarem stanowiska.